

Bön kan ha många
facetter. Det är okej att
vara arg på Gud. Det är
en nåd att känna stöd.
Livet är en resa.

JAG & GUD s 8

Framtidsspaning

Vi kom av oss, men vill
fortfarande framtidsspana.
Snart tar vi nya tag!

s 3

Evy ger sig inte
i första taget. Möt
en hembygdskämpe
som hittar ny energi
varenda dag.

PORTRÄTT s 4-5

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

Svenska kyrkan • februari 2022

FOTO: SERHII MOSTOVYI/MOSTPHOTOS

Pilgrimsvandring – ett avbrott i
vardagen för både kropp och själ.

s 6

Församlingsläger
2022!

s 2

Välkommen till
projekt Prästgårdsängen!

FOTO: OLEG KOSLOV/MOSTPHOTOS

Med plats för både blommor och bin

s 3

Gud hjälper oss i fotarbetet

För några veckor sedan släpptes restriktionerna. Jag vet fortfarande inte vad jag känner. Förvåning kanske. Eller är det förvirring. Borde jag inte vara gladare och mer lättad. Bjuda in till stora kalas. Mitt i alla osorterade känslor har jag känt igen dåligt samvete. Beklaga mig ska jag i alla fall inte. Jag har haft ett jobb att gå till, fått vara frisk, haft mat på bordet och inte känt mig alltför ensam. Privilegierad skulle jag nog säga.

Att morgondagen alltid är osäker och att livet har begränsningar visste jag också innan pandemin. Men något har den här tiden gjort med mig även om jag fortfarande inte riktigt vet vad. Mer än att jag blivit lite försiktigare om framtiden, perspektivet har kortats och drömmarna nog blivit mindre.

Just den här dagen lyser solen in genom vackra gamla fönster men rätt smutsiga visar det sig. Under sommarens varmaste dagar flyttade jag och min familj in i det stora vita huset med blå fönsterbågar som är Brännkyrka församlings prästgård. Det var som att flytta rakt in i ett grönt trädpalats. Huset är omgivet av gamla, höga, kulturskyddade, ekar. Grönskan var överväldigande och ljuvlig. Vart jag än såg så silades ljus genom trädkronor. Och ovanför trädkronorna en himmel oändlig. Verkligen privilegierad. Vi trivs och jag är glad att ha fått komma nära församlingen och bli en del av näringslivet. Nu är ekarna kala och man får gå försiktigt i slänten för att inte halka på isfläckar. Ett yttre landskap som påminner om ett inre. Sikten är bra men stegen försiktiga. Vägvalen inte självklara, hur fort ska man gå och hur långt räcker modet.

För en tid sedan satt jag i ett zoom-möte. Det blev ju ganska många sådana. Jag fick vara med där det

pratades och planerades för våren. Nedanför slänten utanför prästgården, finns en äng. Eller snarare det skulle kunna bli en äng. Några fantastiska församlingsbor, med en blick som ser längre, har en plan för hur en platt och outnyttjad gräsmatta ska kunna förvandlas till en blomstrande äng, en plats både för linodling och bikupor. Biologisk mångfald och närproducerad honung. Ett ställe där både människor och småkryp kan träffas.

Jag förundrades över projektgruppens envisa arbete och stadiga framtidstro. När vi zoomade ut ur mötet hade mörkret fallit runt mig men jag hade en god känsla inombords.

Det sägs att för Gud är en dag som tusen år. Ett ganska annorlunda perspektiv på tillvaron. Samtidigt talas det om att Gud är nära allt levande i varje ögonblick. Jag behöver båda perspektiven. Jag har aldrig trott att jag kan överlåta "fotarbetet" till någon annan. Jag har ansvar för vägval och för att komma framåt. Såväl i mitt eget liv och i det som jag är ansvarig för.

Men jag vet säkert att det behövs något mer. Ibland är perspektivet begränsat. Kraften inte tillräcklig. Drömmarna för små. Då behövs att Guds hand läggs till mitt fotarbete. Välsignelse som det kallas med kyrkans språk. Tänk om restriktioner inne i mig och i oss också kan släppa. Att vi vågar mer. Hoppas mer. Drömmer mer. Jag tror att den här världen och jag behöver det. För bin och mångfaldens och människors skull. Då kan både idag och i morgon bli riktigt bra.

Eva-Karin Fackel Sandor

KYRKÖHERDE

Äntligen församlingsläger!

Två inställda läger, men i år vågar vi hoppas! I Kristi himmelsfärdshelgen bär det av. Åren före pandemin var lägren fulla till sista plats. Vi tog med oss den vardagliga församlingssamlingen och fördjupade den i ny miljö. Det skapade minnen för livet! Såklart är vi många som längtar. Nu kör vi!

Läget bjuder på en helg i härlig natur med möjlighet till både gemenskap och avskildhet, vila och aktivitet. Vi möts i gemensamma måltider, olika aktiviteter där liten som stor får plats, andakter, psalmsångstunder, korvgrillning, brännboll, lek – bland mycket annat. Här ryms allt från stilla morgnar med fågelkvitter till sena samtal i soffhörnan.

FÖRSAMLINGSLÄGER 2022

För församlingsmedlemmar i alla åldrar!

När? 25 maj–28 maj (avfärd onsdag eftermiddag, hemkomst lördag kväll).

Var? Vårdnäs Stiftsgård, cirka 30 kilometer söder om Linköping utmed Kinda kanal.

Åka dit? Gemensam transport med buss från och till Vårfrukyrkan i Fruängen.

Avgift? 300 kronor per person över 18 år. Önskas enkelrum är avgiften 500 kronor.

Anmälan?

www.brannkyrka.org/forsamlingslager

Vi tar bara emot digitala anmälningar.

Anmälan öppnar 1 mars. Du anmäler dig i ett formulär på församlingens hemsida. Om du inte kan göra det på egen hand är du välkommen till Kyrktoorget i Vårfrukyrkan onsdagarna 2 mars och 9 mars mellan 10.30 och 14.30, då personal finns på plats för att hjälpa till. Eftersom läget är populärt finns det risk för kö. På vår hemsida framgår köordningsreglerna.

**Sista anmälningsdag:
1 APRIL**

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
telefon 08-447 11 00 vx

växeln är öppen må–fr 9.00–17.00.

e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER

Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition
Götalandsv. 189–191, Älvsjö
besöksid må–fr 9.00–11.30, 12.30–15.00
Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen C.

För kontaktuppgifter till alla medarbetare se www.brannkyrka.org

VI FINNS PÅ

 facebook

 Instagram

 twitter

BRÄNNKYRKABLADET utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan fyra gånger per år. Redaktör: Kari Malmström.

Ansvarig utgivare: Eva-Karin Fackel Sandor.

Tryck: Printografen, Halmstad.

Distribution: Postnord.

Miljömärkt trycksak, lic nr. 3041 0146

Bland blommor och bland blader så blir man väldigt glader

Än så är det vinter, men inte så väldigt långt till vår. Nu startar församlingen ett nytt projekt, Prästgårdsängen. Satsningen har biologisk mångfald i fokus, och välkomnar många arbetsvilliga händer. Är du nyfiken på det här med biodling – hur gör man egentligen? Kom och lär dig tillsammans med oss! Har du ingen egen täppa men vill bruka jorden? Du är välkommen!

Bakom kyrkoherdebostaden på Johan Skyttes väg i Älvsjö finns ett stycke obebyggd mark som församlingen äger. Här vill vi etablera en utomhusmiljö för lekande och lärande, för arbetsgemenskap och möten i det fria. På sikt är det bara fantasin som sätter gränser!

Utan engagerade volontärer hade satsningen inte kommit till. Bland församlingens förtroendevalda finns ett gäng som med glädje vill jobba på sin fritid för att förverkliga det här. En av dem, Evy Kjellberg, kom med idén.

– Tanken är att i praktisk handling

arbeta för att öka den biologiska mångfalden, att bidra till fler pollinerande insekter, säger hon. Det handlar också om att skapa en mötesplats för människor.

– Det här ligger helt i linje med församlingens klimat- och hållbarhets-satsning, säger Staffan Törnqvist, som är kyrkorådets vice ordförande. Själv är jag väldigt intresserad av det här med att odla bin...

– Vi är ett gäng volontärer som vill pyssla med det här, men för att lyckas måste vi bli fler, fortsätter han.

Staffan är sedan länge volontär i församlingen, alltså frivilligarbetare, och har gjort allt från att bygga och montera till att organisera och leda, på fritiden. Han vill slå ett slag för den här möjligheten:

– Här har du världens chans att få göra något du vill, få utlopp för ett intresse, och i en gemenskap.

Förutom Evy och Staffan är Carl Tunberg, Ing-Mari Laingren och Inger Swahn med i projektgruppen Prästgårdsängen. De har utarbetat en gedigen projektplan och fått en budget.

– Jag kan inte förneka att jag gillar honung, säger Carl Tunberg. Men just i sommar handlar det nog mer om att bygga hus och bära jordsäckar, och det har jag inget emot.

Projektgruppen jobbar redan febrilt med att lära sig mera, beställa allt från byggmaterial till bisamhällen. Till hjälp finns Anna Lenninger, landskapsarkitekt och biodlare, med egna kupor i Aspud-den. Anna kommer att leda en studiecirkel i biodling inom ramen för projektet, och till den är alla intresserade välkomna.

Visst är det så att bina flyger vart de vill, och kan hitta nektar överallt, men odlingsdelen i projekt Prästgårdsängen är väl så viktig. Det finns en ganska stor plätt jord idag. Vad göra? Rensa upp och beskära? Ja! Pallkragar för örter redan i år? Ja! Här behövs hur många grönfingerade händer som helst. Målet är att till denna sommar ha bikupor, vårda befintlig växtlighet och planera för blomsteräng. Denna församlingens trädgård kan bli allas. Kom och var med!

Kari Malmström

FOTO: ANNELI LINDBERG/MOSTPHOTOS

FOTO: MAGNUS JANSSON/MOSTPHOTOS

FOTO: STOOTPHOTO/MOSTPHOTOS

VILL DU REDAN NU ANMÄLA INTRESSE ATT VARA MED I PROJEKTET?

Skicka ett mail till staffan.tornqvist@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSKVÄLL OM PRÄSTGÅRDSÄNGEN

Kom till Vårfrukyrkan i Fruängen torsdag 17 mars och ta reda på mera!

Start 18.00 med kaffe/te och matig smörgås. Därefter presentation av projektet och samtal. På plats finns Eva-Karin Fackel Sandor, Evy Kjellberg, Anna Lenninger, Staffan Törnqvist, Carl Tunberg, Ing-Mari Laingren och Inger Swahn. På församlingsskvällen kan du anmäla dig till studiecirkeln i biodling, som startar direkt.

FASTEKAMPANJ

90 SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

DELA LIKA UNDER SAMMA HIMMEL

Vårdagjämningen då dag och natt är lika långa, uppmärksammar vi den orättvisa fördelningen av makt och jordens resurser.

45 miljoner människor riskerar nu akut hungersnöd.* Swisha halva beloppet för något du köper.

*Källa: FN (nov 2021)

SWISHA TILL
900 1223
svenskakyrkan.se/act

Varje år driver Svenska kyrkan en särskild insamlingskampanj under fastan, alltså tiden mellan fettisdagen och påsken. Mottagare är Act Svenska kyrkan, Svenska kyrkans bistånds- och självhjälpsorganisation, med rötter i Lutherhjälpen och Svenska kyrkans mission.

I år är ledorden "dela lika". Välkommen att bidra med en slant, och gör skillnad för en medmänniska!

KM

#framtidbrannkyrka

Framtidsspaningen fortsätter

Även om den kom av sig. När vi inbjöd till dialog, samtal och utbyte i höstas hade vi knappast i sikte att behöva stänga ner det mesta ytterligare en gång. Stort tack till alla som kom till snacka-kyrkan-kvällarna och stort tack till alla som svarat på vår webbenkät!

Det riktigt kreativa utvecklingsarbetet kräver nog mänskliga möten. Sedan tvärbromsningen kring jul har varken församlingens personal eller förtroendevalda kunnat träffas live utan bara setts på zoom. Vi tappade farten. Därför låter vi webbenkäten ligga kvar ett tag till. Svara gärna!

Vad är viktigt och riktigt och relevant för vår samtid? För dig som församlingsbo, aktiv eller medlem? Vad behöver du?

KM

QR-kod till webbenkäten

Det finns ett datum som Evy Kjellberg håller högt:
– Den 14 december 2015, det är en dag vi borde fira! Det var den dagen som Stockholms kommunfullmäktige tog beslutet att göra västra Älvsjöskogen till naturreservat.

FOTO: HÅKAN FLANK

En outtröttlig kämpe – i samklang med naturen

Evy Kjellberg är 81 år ung och kanske en av Älvsjös mesta aktivister. I många decennier har hon idogt engagerat sig här i närsamhället, drivit frågor och manat till fleras delaktighet. Dels på politiska arenor, dels i förenings-sammanhang. Hon kan verka lite kärv ibland. Hon är envis. Hon vet hur man för en ordförandeklubba. Evy vill påverka, ta del och ansvar, och kanske lyckas förändra. Och hon vill börja i det nära, och i natur och miljö.

Det var kyrkoval förra året. Alla kyrkans medlemmar fick rösta. En av dem som kandiderade till att bli vald var Evy, för nomineringsgruppen Centerpartiet. Det var inte första gången för henne. När det nyvalda kyrkofullmäktige samlades i november inledde hon sammanträdet ungefär så här:

”Jag har blivit ombedd att som ålderspresident öppna detta fullmäktige. I början på 1980-talet kom det till församlingsbornas kännedom att Svenska kyrkan ville bygga bostäder på kyrkans mark i Älvsjöskogen. Många blev upprörda och valde att lämna kyrkan, det var protester, namninsamlingar och skrivelser i tidningar samt överklagan. I stället

för att lämna kyrkan beslöt jag mig för att försöka påverka inifrån och valet därefter kom jag in i fullmäktige och kyrkorådet.”

Resten är historia, som det heter. Som förtroendevald i församlingen har Evy definitivt satt avtryck. Och hon är den som kommit med en av de nyaste idéerna: Prästgårdsängen bakom kyrkoherdebostaden. Hon vill att den ska bli verklighet.

Många frågor som Evy drivit genom åren har tagit avstamp i miljöhänsyn, klimatmedvetenhet och närhetsprincip. Att ta tillvara det som finns, och utveckla det. Att värna natur och mångfald. Och att våga tänka nytt när det behövs.

– **Jag har många idéer**, skrattar hon. Prästgårdsängen är inte den första! För fem år sedan drog jag igång det här med Röda stugan.

Röda stugan? Den har ingen koppling till församlingen, men väl till Älvsjöskogen. Röda stugan är ett övergivet hus i skogens utkant. För några år sedan ville Stockholms stad riva den. Men Evy ville något annat. Hon fick fler Älvsjöbor

att engagera sig, och har varit motorn i kontakterna med staden.

– Vi lyckades rädda stugan, och det är dumt att inte göra något nu, säger hon. Samtidigt måste Älvsjöborna själva vilja ställa upp och jobba. Jag kan tänka mig studiecirkel i lokalen, väffelstuga, start och mål för vandringar... Pandemin har satt mycket på paus, men det måste gå att lösa!

Hur blev hon sådan? Varifrån fick hon sitt driv?

Kanske från Sörmland, där hon är född och uppvuxen, på några olika adresser i Nyköpingstrakten. Barn- och ungdomen bjöd på varierade upplevelser och erfarenheter. Entreprenörsanda å ena sidan, förankring i jorden å den andra. Omställningar, handfasta uppgifter, glädje och plikt.

Evys pappa var byggnadssnickare, som under en tid blev lantbrukare.

– När jag föddes i början på 1940-ta-

Aktivist på språng.

Liten en gång. Tidigt 40-tal.

let var det svårt att få arbete, förklarar hon. Mina föräldrar valde att arrendera en gård.

– Som uppväxt var det fantastiskt! Vi jobbade tillsammans, hade djuren, var ute i naturen – jag kunde inte ha haft det bättre!

När ägaren senare ville ha gården tillbaka var tiderna ljusare i byggbranschen och hennes pappa återgick till den.

Evy's engagemang och aktivism vaknade tidigt. Hon gick som tonåring med i ungdomsorganisationen i dåvarande Bondeförbundet, numera Centerpartiet.

– Det är inget jag skäms över, säger hon med eftertryck. Ibland raljerar folk över det här med bonderötter, men skrapar man lite på ytan så har väldigt många det.

Att hon skulle få möjlighet att utbilda sig var självklart för hennes föräldrar. Yrket hon valde var hushållslärare, även om det fanns en liten, liten fundering på en annan bana.

Hon skrattar och minns.

”Ska jag försöka utbilda mig till ingenjör?” – hon formulerade frågan, åtminstone för sig själv.

– Men på den tiden var det så att tjejer skulle göra något med hushåll, och då blev det så. Jag ångrar mig inte!

Först gick hon lantbruksskola hemma i Sörmland.

– Vi fick lära oss smådjurskötsel, matlagning, trädgård, vävning... Jag tror också att vi gjorde ett par pass på lantbruksskolan intill och lärde oss mjölka. Det var en grundlig utbildning, konstaterar Evy.

Därpå lärarseminarium i Stockholm, varvat med praktik. Fem år totalt tog det att bli klar.

I mitten av 1960-talet hade hon fast lärartjänst i Stockholms stad och hade också slagit ner sina bopålar i Älvsjö. Här skulle hon rota sig och bli den aktiva hembygdkämpe vi känner idag – fast först var det dags för ett helt annat äventyr!

– Jag fick frågan om jag kunde tänka mig att åka ut och starta ett skolprojekt i Etiopien.

Frågan kom på hemresan från en konferens med Centerungdomarna. Med sitt engagemang där var Evy del av ett starkt och vittförgrenat folkrörelse- och förenings-Sverige. Kopplingar fanns till EFS (Evangeliska fosterlandsstiftelsen), som i sin tur hade kopplingar till den etiopiska Mekane Yesus-kyrkan.

Det Evy skulle göra var att lära flickor och kvinnor just – hushållslära. Hon

sa ja till att åka, och inför uppdraget fick hon utbildning, i lite språk men också i handfasta ting.

– Ett test var att man skulle kunna skruva ihop en vattenkran!

Ingenjör...

Våren 1967 bar det iväg. Målet var en missionsstation 25 mil rakt västerut från Addis Abeba. Där fanns en klinik, en kyrka, ett snickeri, vävstuga och jordbruk.

Hon var taggad.

– Men vad gör man när man kommer och inte kan så mycket amarinja? Det lilla jag hade lärt mig funkade inte, för kom man väl utanför stationens område så pratade de galinja... När jag upptäckte det så gick luften lite ur mig. Jag var rejält modstulen ett tag.

Men Evy är en handlingens kvinna. Problem är till för att lösas. Lantbruksskolans lärare kunde översätta, och snart var hon igång. Det började med sykurser.

– Min mamma engagerade sig mycket i det här, och samlade ihop ett gäng trampsymaskiner och skickade från Sverige, minns Evy.

Hon var ute i byarna och gjorde reklam för verksamheten, med hjälp av tolk.

– Det kunde vara 25 män som satt där och lyssnade, men inga flickor... Männen skulle liksom ”godkänna” oss först.

Men flickor kom så småningom, och även männen – med egna symaskiner som de bad Evy reparera.

Ingenjör...

Efter drygt två år i Etiopien kom hon hem, många erfarenheter rikare.

– Jag trivdes bra, men hade aldrig för avsikt att bli kvar resten av livet. Dessutom fick jag inte förlängd tjänstledighet från jobbet hemma. Andra fortsatte i mina fotspår, säger hon lugnt.

Men det var en omställning. När jag kom tillbaka tyckte jag att allt var så ”bagatellartat”, det som folk tyckte var problem var ju ingenting i jämförelse.

Det tog ett tag att hitta till det hon beskriver som ”den vanliga lunken”, men det gick! Hennes nya fokus blev Stockholm, och i synnerhet Älvsjö. Evy gillar att gräva där hon står. Hon bildade familj, och gick in i kommunpolitiken, var ledamot i Stockholms stadsfullmäktige under två perioder på 70-talet. Hennes dotter föddes hösten 1975, och det var budgetdebatt i samma veja.

– Av någon anledning fanns det ingen

FOTO: PRIVAT

Sykurs i Etiopien 1967.

ersättare för mig, så vad skulle jag göra? Hon fick följa med, och ligga inne på borgarrådets expedition, berättar Evy.

Hon har varit Centerpartiet trogen. Visst har det väl skavt då och då genom åren. Det hinner hända en del med ett parti under ett drygt halvsekel, och som enskild medlem kan man inte gilla allt.

– Det jag inte har tyckt om det har jag ju försökt påverka, säger Evy. Men jag är samtidigt realist. Ska man få allt som man själv vill måste man kanske mig starta ett eget parti!

Jobbat mycket har hon alltid gjort, både i yrket och ideellt. När hon blev ensamförlädd blev det tufft med barnomsorg och åtaganden. Evy la en tid uppdragen åt sidan, men engagemanget har aldrig sviktat. På tusen och en arenor har hon arbetat lokalt här i sin hembygd. Hon vill påverka!

– Det är ju så att när det är orättvisor, saker jag tycker är ”dumt”, inte är som det ska vara – då hettar jag till!

Som med Älvsjöskogen, som ledde henne in i Brännkyrka församling. Att lämna kyrkan var ju aldrig något alternativ. Evy förklarar att hon alltid haft en tro. Kyrkan är ett självklart fundament i

Mekane Yesus

är ett kristet tros-samfund i Etiopien, bildat 1959. Samfundet har sitt ursprung i Evangeliska Fosterlandsstiftelsens missions-verksamhet och har historiskt haft goda relationer till EFS och Svenska kyrkan. På senare år har en viss brytning skett på grund av olika syn kring samkönade äktenskap. Mekane Yesus är den största medlemskyrkan inom Lutherska Världsförbundet, med nära åtta miljoner medlemmar.

FOTO: PRIVAT

Stockholms stadshus 1975.

”Vissa saker tar 40 år, andra kortare tid. På något sätt kommer andra ifatt!”

livet – och det är något mer, det handlar om att värna Guds skapelse.

Många miljö- och klimatfrågor som Evy pratat om i decennier är nu på allas agenda. Solpanelerna här i församlingen var från början hennes initiativ, bergvärmen likaså. Hon har haft idéer om att teckna andelar i vindkraftverk.

– Vissa saker tar 40 år, andra kortare tid, säger hon. På något sätt kommer andra ifatt!

Att politik och opinionsbildning är viktiga inslag i Evy's liv står solklart. Men fler finns förstas.

Älvsjöskogen 2019.

Vad var Kyrkvallen?

Brännkyrka församling hade i många år en kyrkolokal i Västertorp, där gudstjänst firades och församlingsverksamhet bedrevs. Men någon gång på 1990-talet fattades beslut om att lägga ner och koncentrera sig till Fruängen. Då bildades föreningen Kyrkvallens vänner, där Evy var drivande. Föreningen hade 150 medlemmar som mest. "Den innebar samhörighet för många Västertorpsbor", säger Evy. "Kyrkan ska vara så nära människorna som möjligt, det tycker jag fortfarande."

→ – Jag gillar musik, har sjungit i kör, klär om möbler, och har en vävstol som jag knappt hinner bruka, skrattar hon.

Hon träffar gärna kompisar (och pratar om allt utom politik), spelar bridge och gillar att dansa. Dock har coronan satt krokben för en hel del.

– Och jag gillar att vara ute i naturen, som tur är ett pandemivänligt intresse...

När Stockholms stad fick stadsdelsnämnder 1996 var Evy med, glad över att besluten skulle komma närmare medborgarna.

– Närhetsprincipen, det är ju den som är viktig, säger hon. Det har jag drivit i församlingen också, till exempel med Kyrkvallen i Västertorp.

Nu har hon lämnat stadsdelspolitiken.

– Åtar jag mig någonting så vill jag

FOTO: KARI MALMSTRÖM

göra mitt bästa, slår hon fast. Jag lämnade skeppet när stadsdelsnämnderna slogs ihop. För att göra ett bra jobb skulle jag ha behövt sätta mig in i allting i Hägersten-Liljeholmen också.

Det ville hon inte. Nog var nog.

– Och man är inte oersättlig.

Som förtroendevald i Brännkyrka församling har hon drivit stora frågor, men också tagit talrika mindre initiativ. Ljusslingorna i träden utanför Vårfrukyrkan, som nu förgyller vintern, är ett exempel. Fårskinnssdynorna i Brännkyrka kyrkas bänkar ett annat.

– Det har bitvis varit motigare tider än andra, konstaterar Evy. Nu är det jättekul! Vi har ett enkelt och samarbetsorienterat klimat i förtroendemannaorganisationen och med församlingens ledning.

– Jag har många idéer och förslag och driver dem till sin spets.

Hon skrattar.

– Man får inte ge upp! Om man tror på något måste man ju driva det... Tills någon annan överbevisat en – då får man dra sig tillbaka!

Kari Malmström

PILGRIM

Vi är ett folk på vandring

En pilgrimsvandring erbjuder både en yttre och en inre resa. Tillsammans med andra vandrar du ett stycke väg, i tystnad och i samtal. Kroppen får sitt i förflyttningen, rörelsen. Själva vandringen är samtidigt ett redskap som kan hjälpa tanke och själ att finna vila – och kanske öppna för en andlig dimension.

Som pilgrim får du möjlighet att bryta upp från vardagens mönster, under några timmar, en dag, en helg eller en vecka. Här i Brännkyrka församling ordnar vi regelbundet både kortare och längre vandringar. Tanken är att erbjuda flera pilgrimsmiljöer, så att många kan hitta just sin nivå. Den nyfikna som aldrig testat förut är lika välkommen som den erfarna pilgrimen, som kanske längtar efter större fördjupning.

Oavsett om vandringen är kort eller lång är "enkelhet" ett bärande ord. Det ska inte vara krångligt. Bra skor, en rygg-säck med det nödvändiga, kanske en vandringsstav – mer behövs inte.

FOTO: KRISTINA STRAND LARSSON

Den moderna pilgrimsrörelsen i Sverige och Svenska kyrkan växer stadigt. Den svarar tydligt mot nutida behov och nutida längtan. Tröskeln är låg och gemenskapen tillåtande. Långt ifrån alla som pilgrimsvandrar vill beskriva sig som troende även om flera uttrycker någon form av andlig längtan.

I Sverige finns ett flertal etablerade pilgrimsvandringsleder, ofta i storslagen natur. På de längre vandringar Brännkyrka församling inbjuder till följer vi några av dem.

Kari Malmström

Kanske dina allra första pilgrimssteg...

Välkommen till en pilgrimsinspirerad vardagsvandring varannan måndag kring Brännkyrka kyrka. 13.00 lugn promenad, 14.30 raskare. Ta gärna med fika. Start 14 mars. Ingen anmälan.

Pilgrimens 7 nyckelord:

Enkelhet
Långsamhet
Andlighet
Delande
Bekymmerslöshet
Frihet
Tystnad

Pilgrim på gång här i Brännkyrka församling

Helgvandring i Vadstena

NÄR? 29 april–1 maj 2022

AVGIFT? 1200 kronor

Vandring längs Marialeden. Vi delar bönelivet med Pilgrimscentrum och besöker Alvastra kloster. Fredag morgon till söndag eftermiddag. I avgiften ingår bussresa, mat samt logi i enkelrum.

Begränsat antal deltagare. För mer info och anmälan, se brannkyrka.org/pilgrim

Skulle det bli fler anmälda än vi har platser prioriterar vi medlemmar i Brännkyrka församling samt de som inte tidigare har deltagit i någon av våra längre vandringar.

Längre vandring i Åre

NÄR? 23–28 augusti 2022

AVGIFT? 4000 kronor

Vi bor på vackra Hållandsgården och gör fem dagsvandringar à 5–15 kilometer, med ledare. I avgiften ingår resa med nattåg tur och retur. Boende i dubbelrum med helpension (tillägg för enkelrum 1000 kronor).

Korta dagsvandringar

NÄR? Söndagarna 6 mars, 3 april, 8 maj

AVGIFT? Ingen

VAR? Vi samlas vid naturreservatsskylten intill gamla Älvsjö IP 13.00 och är ute ungefär två timmar, och anpassar efter väder och grupp. Vi går 3–4 kilometer blandat på stig och grusväg, till viss del kuperat. Ta gärna med fika!

Anmäl dig senast fredagen två dagar innan till staffan.tornqvist@svenskakyrkan.se

Brännkyrka krysset

Alla vinner fröpåse – se nedan. Skicka in nyckelmeningen senast 15 mars!

KORSORDSKONSTRUKTÖR: BENGT CARLSON

										STOPPAR KORVAR		BOND- YRKE	DET BRYTER KRETSEN		SNED- SÄGNING SY	FETA		GRÄNS- STAD I NORR	
										→				→	→				
										SPELA					↓	FUN- GERA		APOSTEL	
										EKKANT				↘			RYSSDA		
										RÖRBÖJ				NÖTTER			PREDI- KAR		
														BÄRTRAD					
										DEN ÄR VRESIG		KJOL	BRYGG- VARA			NÄR LJUSET GÅR UPP			↘
STARTAR MED HIMLA- FÄRD	HÄNGS I KYRKA	MUSIK- INTER- VALL	RENSAS UR PIPA	HÅLLER IHOP MEDAN LIMMET TORKAR		SMÅ I VATTEN	ÄR DELIKA- TESSER	VECKLED LAGLAND							VIGG ÄBERG				
DALIG PERIOD					REDE FÖR		GÖR RÖD RÖDARE							STRÖM			FISK		VATTEN- VÄG
IN- STÄLL- NING							MYRA	STÖRRE MAKRILL SLUT											
REN- NÄRING			JUST SÄDDA KAN KAKAS							FRÅN SÅR	SKJUL							PIPPI	
					FÖRSTE MANNEN	BARA	RAS										UN HÄR HANDELS- SÄMAR- BETE		
KAN GE SEN AN- KOMST		KURIR		FJÄRIL KRONO- METER						LAG OCH DEPÅ									↘
SORTI- MENT						100 MM LITEN ARG TJEJ		NÄMN- DE	CHEF ÖVER- GÅNG						MUTBAR BÖRDA				
FÖR JÄTTE		TALADE JESUS										HAR VINST- CHANS							BENSONX BENGT CARLSON
				KOKADE HJÖR- TRON					LJUS- REFLEX										

Nyfiken?
Ta reda på
mera!Skaffa Pilgrimens krans
Finns på våra bokbord för 50:-

Sju olika färgade pärlor, som var och en symboliserar ett av pilgrimens nyckelord. Föreningen Franciskusleden har tagit fram armbandet, som levereras med ett litet häfte där nyckelorden tolkas och förklaras.

PÅ NYA JOBB

Personalförändringar

Församlingens webbredaktör sedan över sex år, Erik Stenseke, lämnade oss i slutet av november. Vi önskar honom all lycka i den nya tjänsten på Svenska Missionsrådet! Ny och flyfingrad i Brännkyrkas digitala värld är Stefan Jämtbäck, på ett deltidsvikariat. Stefan är förutom digital kommunikatör också musiker och tonsättare.

Ny i köket är Per Zetterström på halvtid. Han blir husfar vid sidan av husmor Gunilla Blomgren, och båda sköter allt från soppluncher till kyrkkaffen och många matiga mackor på olika träffar. Prästgänget förstärks under våren med Mats Hermansson, som går in i alla sedvanliga prästuppgifter.

KM

Vinn ekologisk
sommарfrö-
blandning!

Fröpåse med mix av ettåriga blommor, som funkar att så både i kruka/odlingslåda och på friland. Skicka in mening- en i de gula rutorna (du behöver inte skicka in hela korsordet) senast den 15 mars 2022. Adressen är FRISVAR, Brännkyrka församling Svenska kyrkan, 2048 5625, 125 22 Älvsjö.

Glöm inte att ange
namn och adress!

Tack till dig som är medlem i Svenska kyrkan! Du är viktig.

Din medlemsavgift gör det möjligt för oss att:

- Ge stöd och hjälp i enskilda samtal, familjerådgivning och grupper för sörjande.
- Bedriva uppsökande diakoni och ha närvaro ute i samhället.
- Bjuda in till kvalificerad och uppskattad kyrkomusik, utan entréavgift.
- Sköta om och hålla öppna två vackra och rofyllda kyrkorum.
- På öppna arenor bjuda in till gemenskap, samtal och fördjupning för alla åldrar.
- Högtidlighålla stora ögonblick i alla livets skeden. ... och mycket mer.

Vill du gå med i Svenska kyrkan är det enkelt. Gå in på vår hemsida brannkyrka.org – klicka på "Bli medlem" längst upp till höger och följ instruktionerna.

Brännkyrka-bladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även till dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Där en del av änglarna bor

Mormor och morfar betydde mycket för mig. När jag var liten brukade mormor ofta säga "Om man försöker så går det". Jag vet att jag brukade upprepa det där själv, redan innan jag kunde säga r: "Om man försöker så går det". Det gav mig ett gott självförtroende. En tilltro till min för-måga att klara det mesta.

Morfar förmedlade en tro på bönens möjligheter "Be så ska du få". Kanske inte så mycket genom det han sa. Men genom det jag uppfattade. Det hände ganska ofta att jag såg honom sitta försjunken i bön, med knäppta händer. Och så hans innerliga tonsättningar av bibelverser, som han och mormor sjöng tillsammans.

Jag tog det till mig, och fick en aning om den tillit en människa kan känna till den kraft som är större än vi själva. Eller Gud. Jag tror det var gott att vara barn med dessa båda förhållningssätt i ryggsäcken.

Så blev jag äldre och förstod att ibland, eller ganska ofta, går det inte. Hur mycket jag än försöker. Jag förstod även att jag inte alls alltid får det jag ber om. Och att resultatet inte har att göra med hur gärna jag vill, hur starkt jag tror eller ens hur positivt jag tänker.

Extra påtagligt blev det där för 20 år sedan då det visade sig att en av mina söner, 4 år gammal, hade en långsamt växande hjärntumör som orsakade stort tryck i huvudet och starkt försämd syn. Den gick inte att operera bort på grund av dess placering, och det blev två års cellgiftsbehandling för att stoppa tumörens tillväxt. Något som till slut lyckades.

Stefan Jämtbäck

DIGITAL KOMMUNIKATÖR

Jag bad. Oj, vad jag bad. Och jag vet att andra föräldrar bad för sina barn också. En del av barnen gick det illa för. Jag blev arg på Gud. Var är du, Gud? Varför går det bra för vissa men inte andra? Varför blir min son sämre ju mer jag ber?

Mitt i den ilskan såg jag mig plötsligt som det lilla barnet som riktar besvikelsen över något mot sin mamma eller pappa. Barnet som blir upplyft i famnen, bankande med nävarna över pappas eller mammas bröst. Famnen som inte stöter bort, utan väntar och håller om, tills gråten bryter fram. Jag kände att det var okej att vara arg på Gud.

Mitt sätt att be och se på vem och vad Gud är har nog förändrats av det där. Jag ber inte så ofta om konkreta resultat, men om att Gud ska vara med mig genom det som är svårt. Jag försöker tänka att den där kraften alltid är större, och inte går att fånga, begripa eller kontrollera i bekännelser, religiösa dogmer eller våra tolkningar av Bibeln.

Och visst kunde jag efteråt se att Gud hade varit med, i läkare, sjuk-sköterskor, undersköterskor, sjukhusclowner, i de porlande skratten från ett barn som tappat allt sitt hår, i mötet med andra föräldrar, och i solens strålar genom fönstret på Astrid Lindgrens sjukhus – där en del av änglarna bor.

AFTON MELLAN HIMMEL OCH JORD

Möt Gålmuk – en trio med hjärtat i Sápmi/Norrbotten

Gålmuk betyder "tre tillsammans" på lulesamiska, och de tre är Anders Hällström på dragspel och fiol, riksspelman från Överkalix, och Nik och Nilla Märak, bördiga från Jokkmokk. Gålmuk kommer med kampsång, folkvisor, berättelser, musik och jojk. Två gånger har vi planerat för men tvingats ställa in deras besök på grund av pandemin – men nu! Missa inte detta spännande tillfälle att komma närmre vår alltid aktuella urbefolkning!

VÅRFRUKYRKAN TORSDAG 3 MARS 18.30. FRI ENTRÉ. Fika 30:- från 17.30.